

כי אתה עמדי - א

יש תקונים נפלאים הידועים רק לקורא הדורות מראש. אי אפשר להכנס ולערך שנויים בזה הסדר. העולם מתכנן לפרטי פרטיו, השמש כל כ"ח שנים בדיוק גומרת סבוב ומגיעה למקום שבו נתלתה בתחלת הבריאה. הלבנה כל כ"ט יום נעלמת ולאחר מכן מתחדשת. כל טריליוני הכוכבים במרחקים של עשרות אפסים של ק"מ הכל עם סדר מדקדק לפרטי פרטים. ומעתה בק"ו לכל נשמה תפקיד משלה בסדר הדורות, ואין לה אפוא את היכלת להכנס ולנסות לערך שנויים במערכת הענקית והאדירה הזו.

ואז מתוך עמק צרותיה ומחשבותיה עלתה בלבה הארה חדשה, הארה שבמותה לא היה באפשר לאף אחד לחוש זאת לפניה ולומר: הלא מי מהנה את כל אלו הצבאות, מי מחיה בכל רגע מחדש את כל אלו העולמות, הלא אתה 'ה' צבאות', אתה הוא זה שמנה את הצבא ואת הסדר המדקדק הזה, ולך כל כך קשה להכניס את בני בתוך הסדר הנפלא הזה?!

דוקא לאחר שחנה, מתוך נסיון של שנים ארכות ללא קרן אור, הפנימה כל כך כי לכל אדם יש תפקיד, ואי אפשר לכל אחד לערך בו שנויים כרצונו, דוקא מתוך כך עלתה ופרצה לה המחשבה העמקה, הלא יש מי שמחיה את כל אותו הסדר, יש מי שמנה את כל היקום, את כל הצבא האדיר הזה הפועל בסדר הדורות בסדר מופתי שפזה, וזהו בורא עולם, אם כן לאותו בורא ומסדר צבא פזה גדול ונפלא - 'ה' צבאות' קשה כל כך להסדיר תפקיד לבני, לשבצו בתפקיד? ! וטענה נצחית זו אכן נצחה הכל.

דוקא חנה יכלה לחדש הרגש זה

אם נשאל מדוע עד חנה לא אמרו שם זה, התשובה היא כי ענין 'אמירת השם', אינו ענין רק להמציא בפה שם חדש. צריכים להגיע להרגש הנכון

~ כב ~